

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: KK-4C/38/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8422201145
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2026:8422201145.11

Uznesenie

Okresný súd Poprad v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. XXX/XX, XXX XX D., práv. zast.: AK PIATNIK, s.r.o., Vysoká 425/71, 054 01 Levoča, IČO: 54 915 627, proti žalovaným: 1. E. F., nar. XX.XX.XXXX, C. XXX/X, XXX XX D., 2. D. F., nar. XX.XX.XXXX, C. X, XXX XX D., 3. F. G., nar. XX.XX.XXXX, H. XXXX/XX, XXX XX E., práv. zast. I. F. J., K. X, XXX XX B., o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam takto

rozhodol:

- I. Konanie **zastavuje**.
- II. Žalobkyni **nepriznáva** oslobodenie od súdnych poplatkov.
- III. Žalobkyňa je **povinná** zaplatiť žalovaným v 1. - 2. rade náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu, ktorým bude vyčíslená jej výška.
- IV. Žalobkyňa je **povinná** zaplatiť žalovanej v 3. rade náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov k rukám jej zástupcu I. F. J., K. X, XXX XX B., do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu, ktorým bude vyčíslená jej výška.
- V. Žalobkyňa je **povinná** zaplatiť štátu náhradu trov konania v rozsahu 100 %, v sume 52,24 eur, na účet tunajšieho súdu v C. B. č. L. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS: 7511992126, ŠS: 8422201145, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajší súd dňa 08.06.2022 sa žalobkyňa domáhala určenia, že je výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti, a to pozemku novozameraného ako parcela č. 401/2 o výmere 7 m² (diel 3) z pôvodnej parcely registra „E“ č. 127 o výmere 50 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, zapísanej na LV č. XXXX vedenom pre okres E., obec D., katastrálne územie D. (ďalej už len „LV č. XXXX“), a ako parcela č. 395/2 o výmere 11 m² (diel 2) z pôvodnej parcely registra „C“ č. 395 o výmere 384 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, zapísanej na LV č. XXX vedenom pre okres E., obec D., katastrálne územie D. (ďalej už len „LV č. XXX“), geometrickým plánom vypracovaným Ing. Matúšom Nemčíkom - GEONEM, Sokolovská 2519/9, Poprad, IČO: 52 607 241, pod č. 14/2022 dňa 04.04.2022, úradne overeným Okresným úradom Kežmarok, odborom katastrálnym, dňa 09.05.2022 pod číslom G1 327/2022, ktorý žalobkyňa predložila spolu so žalobou (ďalej už len „Geometrický plán č. 14/2022“).

2. Žalobu zástupca žalobkyne dôvodil tvrdeniami, že vlastnícka hranica medzi pozemkami vo vlastníctve žalobkyne, a to medzi parcelou E KN č. 124 a parcelou C KN č. 394, evidovanými na LV č. XXXX A. M. XXX vedenými pre okres E., obec D., katastrálne územie D. (ďalej už len „LV č. XXXX“ a „LV č. XXX“), a bezprostredne susediacimi pozemkami vo vlastníctve, príp. v spoluvlastníctve žalovaných, a to

parcelou E KN č. 127 a parcelou registra C KN č. 395 evidovaných na LV č. XXXX A. M. XXX vedených pre okres E., obec D., katastrálne územie D. (ďalej už len „LV č. XXXX“, a „LV č. XXX“) prebieha tak, ako je vyznačená červenou farbou v Geometrickom pláne č. 14/2022. Tvrdil, že vlastnícka hranica medzi týmito susediacimi pozemkami sporových strán neprebíha tak, ako ju kataster nehnuteľnosti v roku 2019 opravil na základe žiadosti žalovanej v 1. rade o opravu v chyby v katastrálnom operáte, založenej na zázname podrobného merania zmien č. 1884 vyhotoveného katastrom pre úpravu hranice medzi parcelami registra E KN č. 124 a č. 127, podkladom ktorého bol meračský náčrt, ktorým bol v roku 1978 odmeraný skutočný stav. Podľa k žalobe pripojeného rozhodnutia Okresného úradu Kežmarok, odboru katastrálneho č. OU-KK-KO-X9/2020/Bu kataster opravu hranice vykonal s odôvodnením, že pri spracovaní registra ROEP hranica medzi týmito parcelami bola zakreslená nesprávne. Tvrdil, že žalovaná v 3. rade vykonala rozsiahlu rekonštrukciu jej rodinného domu, pri ktorej dala zbúrať kamenný múr, ktorý tvoril hranicu medzi pozemkami sporových strán, a postavila nový múr na pozemku žalobkyne. Opravou hranice došlo k zmenšeniu výmery parcely žalobkyne E KN č. 124 z 24 m² na 16 m². Ochrany svojho vlastníckeho práva sa žalobkyňa domáhala už žalobou vedenou na bývalom Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 6C 22/2019. Žalobu zobrala späť s tým, že sa pokúsi dosiahnuť nápravu v rámci dozoru prokuratúry nad zachovávaním zákonnosti orgánmi verejnej správy. Jej podnet zo dňa 23.02.2022 prokuratúra však odložila z dôvodu, že nevidela dôvody pre prijatie prokurátorského opatrenia proti postupu katastra pri oprave chyby.

3. Žalovaní v 1. - 2. rade žiadali žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Tvrdili, že nehnuteľnosti vedené na LV č. XXX nadobudli kúpou od žalovanej v 3. rade (matky žalovanej v 1. rade) v roku 2011. Nehnuteľnosti vedené na LV č. XXXX nadobudli na základe darovacej zmluvy od pôvodnej vlastníčky v roku 2019. Namietali, že Geometrický plán č. 14/2022, o ktorý žalobkyňa opiera žalobu, bol vyhotovený podľa objednávky žalobkyne tak, že žalobkyňa podľa vlastnej predstavy ukázala body, podľa ktorých geodet zameral nové parcely č. 401/2 a č. 395/2. Poukazovali na upozornenie Krajskej prokuratúry Prešov adresované žalobkyni na podávanie opakovaných podnetov bez uvádzania nových skutočností. Tvrdili, že žalobkyňa si preto ako novú skutočnosť vymyslela vypracovanie Geometrického plánu č. 14/2022.

4. Aj zástupkyňa žalovanej v 3. rade žiadala žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Nesúhlasila s tvrdením žalobkyne, že údaje v katastri nehnuteľnosti nezodpovedajú skutočnému a právnenému stavu. Tvrdila, že parcely novozamerané Geometrickým plánom č. 14/2022 nikdy nepatrili žalobkyni. Žalobkyňa si svojvoľne týmto geometrickým plánom nechala zamerať rovnú hranicu medzi susednými pozemkami strán, pričom hranica vždy bola a je mierne lomená. Zo žaloby nie je zrejmé, ako a na základe akých skutočností boli Geometrickým plánom č. 14/2022 vytvorené nové parcely č. 401/2 a č. 395/2. Predložila súdu odborné vyjadrenie Okresného úradu Kežmarok, odboru katastrálneho, ku Geometrickému plánu č. 14/2022 (čl. 149 spisu), podľa ktorého podrobné body podľa technickej správy záznamu podrobného merania zmien boli určené na základe požiadaviek objednávateľa a tento geometrický plán nemožno považovať za prepočet a posúdenie pozemkových máp z roku 1931. Ďalej tiež vyjadrenie geodetickej spoločnosti GEOMERA – Ing. Anton Olekšák, Zimná 464/66, Spišská Bela, zo dňa 21.01.2023 (čl. 198 spisu), podľa ktorého Geometrický plán č. 14/2022 neslúži na určenie vlastníckej hranice podľa starých mapových podkladov, ale iba ako podklad na prípadnú zmenu vlastníckych vzťahov. Namietala, že by rekonštrukciou rodinného domu žalovanej v 3. rade došlo k zmene osadenia stavby s tým, že v koľaudačnom konaní nebolo vyžadované ani porealizačné zameranie. Poukazovala na opakované právne kroky žalobkyne smerujúce k preukazovaniu jej domnelého vlastníctva, ktoré vždy skončili s negatívnym výsledkom pre žalobkyňu (predchádzajúce súdne konanie, ktoré žalobkyňa postavila na konštrukcii obdobnej ako v danej veci, návrh na opravu chýb v katastri, opakované podnety na prokuratúru).

5. Súd vec prejednal na pojednávaní konanom dňa 28.11.2023, na ktorom vyhotoviteľ Geometrického geometrického plánu č. 14/2022 Ing. Matúš Nemčík podal k tomuto geometrickému plánu ústne vysvetlenie. Podľa vyjadrenia tohto vyhotoviteľa pri zohľadnení tabuľkami povolených odchýlok vo výmerách pozemno-knižných parciel, ktoré neboli presne merané, skutočný stav zameraný geometrickým plánom môže zodpovedať skutočnej vlastníckej hranici medzi susediacimi pozemkami strán. Následne zástupkyňa žalovanej v 3. rade predložila súdu ďalší geometrický plán na zobrazenie priebehu spornej vlastníckej hranice vypracovaný Ing. Veronikou Uličnou, GEOMERA, Zimná 1382/73, Spišská Belá, IČO: 54 460 743, pod č. 402/2023 dňa 25.03.2024, úradne overený Okresným úradom E., odborom katastrálnym, dňa 04.04.2024 pod číslom G1 214/2024 (ďalej už len „Geometrický plán č.

402/2023“), ktorým bola hranica medzi spornými pozemkami strán určená rozdielne od Geometrického plánu č. 14/2022.

6. Na návrh zástupcu žalobkyne súd následne vykonal znalecké dokazovanie súdom povereným znalcom z odboru „Geodézia, kartografia a kataster nehnuteľnosti“ Ing. Jozefom Bujňákom. Podľa záverov písomného znaleckého posudku vypracovaného týmto znalcom ku dňu 22.09.2025 pod č. 2/2025 (ďalej už len „Znalecký posudok č. 2/2025“) reálna hranica v teréne medzi parcelami C KN č. 394 a č. 395 je totožná s hranicou evidovanou v platnom operáte katastra nehnuteľnosti. Hranica medzi parcelami E KN č. 124 a č. 127 v teréne nie je znateľná, pričom jej súčasné zobrazenie v registri E KN po oprave katastrom nehnuteľnosti je zhodné s pôvodným pozemnoknižným stavom z roku 1931. Rodinný dom s. č. XXX žiadnou časťou nezasahuje do susednej parcely C KN č. 394, rodinný dom má zhodnú šírku 9,80 m podľa skutkového stavu v teréne, ako aj podľa platnej vektorovej mapy a pozemnoknižného stavu. Z Geometrického plánu č. 14/2022 nevyplýva, že niektorá časť parcely C KN č. 395 by mala byť vytvorená zo susednej parcely E KN č. 124.

7. Dňa 29.10.2025 bolo súdu doručené písomné podanie zástupcu žalobkyne, ktorým oznámil, že vzhľadom na závery prijaté znalcom v Znaleckom posudku č. 2/2025 a zásadu hospodárnosti konania žalobkyňa berie žalobu v celom rozsahu späť. Navrhol, aby súd konanie celkom zastavil a podľa § 257 Civilného sporového poriadku žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania.

8. Na výzvu súdu na vyjadrenie žalovaných k späťvzatiu žaloby žalobkyňou žalovaní v 1. a 2. rade podaniami zo dňa 21.11.2025 vyjadrili nesúhlas ako so späťvzatím žaloby, tak aj s návrhom zástupcu žalobkyne na nepriznanie náhrady trov žalovaným. Uviedli, že žalobkyňa si bola v čase začatia sporu v roku 2022 plne vedomá svojho zdravotného stavu a finančných možností. Žalobkyňa tvrdí, že jej cieľom nebolo ich bezdôvodne zaťažovať. Nevedia však, či žalobkyňa je schopná triezvo posúdiť situáciu, keď dennodenne ich obťažuje svojimi výstupmi v podobe státia v okne, fotenia, natáčania na mobil, ohovárania, šírenia klebiet a pod.. Musia sa proti tomu brániť. Keď sa súdny spor zastaví a žalobkyňa nebude niesť následky svojho nenávistného konania, nikdy si neuvedomí, že je aj jej hranica, za ktorú nesmie prejsť. Preto potrebujú rozhodnutie o tom, že hranica pozemkov prebieha tak, ako určil znalec. Veria, že vydaním súdneho rozhodnutia nebudú narúšané susedské vzťahy.

9. Zástupkyňa žalovanej v 3. rade podaním zo dňa 10.11.2025 vyjadrila tiež nesúhlas so späťvzatím žaloby žalobkyňou celkom. V podaní uviedla, že zastavenie konania by bolo v rozpore so záujmami a ochranou žalovanej v 3. rade. V prípade zastavenia konania žalobkyňa totiž nebude nič brániť, aby sa určenia vlastníckeho práva alebo priebehu hraníc medzi susediacimi pozemkami domáhala znovu. Zastavenie konania v prejednávanej veci vedenej od 07.06.2022, v ktorej boli vykonané početné dôkazy, bude mať pre žalovanú v 3. rade negatívne dôsledky, nakoľko načrtnutá otázka vlastníctva k sporným pozemkom nebude definitívne vyriešená, a bude daná faktická možnosť, že žalobkyňa bude opätovne v budúcnosti žalovať žalovaných na základe totožných alebo iných tvrdení. Uviedla, že žalovaná v 3. rade opakovane oslovovala žalobkyňu ako susedu v záujme mimosúdneho korektného vyriešenia veci. Žalobkyňa sa však iba vulgárne vyjadruje na jej adresu a atakuje ju. V prípade zastavenia konania je vysoká pravdepodobnosť, že žalobkyňa bude iniciovať ďalšie v poradí tretie súdne konanie, nakoľko jej v tom nebude brániť prekážka právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata). Pre prípad, že by súd konanie zastavil, namietla, že nie je daný dôvod pre nepriznanie náhrady trov konania žalovanej v 3. rade podľa § 257 Civilného sporového poriadku, ale je daný dôvod na zaviazanie žalobkyne, ktorá späťvzatím žaloby zavini zastavenie konania, na náhradu trov konania žalovanej v 3. rade.

10. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku žalobca môže vziať žalobu späť.

11. Podľa § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

12. Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

13. Podľa § 146 ods. 2 Civilného sporového poriadku súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

14. Späťvzatie žaloby je jedným zo širokej škály dispozičných oprávnení žalobcu ako strany konania s postavením tzv. dominus litis (pána sporu), ktorý má právo procesnými úkonmi ovplyvňovať priebeh a smerovanie celého súdneho konania (tzv. dispozičný princíp civilného súdneho konania). Vôľa žalobcu dosiahnuť zastavenie konania prostredníctvom inštitútu späťvzatia žaloby je však limitovaná dvoma skutočnosťami, a to nesúhlasom druhej procesnej strany so zastavením konania a existenciou vážnych dôvodov, pre ktoré konanie zastaviť nemožno. Pokiaľ ide o vymedzenie pojmu „vážne dôvody“, zákon túto otázku nerieši. Posúdenie, či dôvody, pre ktoré žalovaná strana so späťvzatím žaloby žalobcom nesúhlasí možno považovať za vážne dôvody, pre ktoré konanie nemožno zastaviť, je výlučne vecou voľnej úvahy a hodnotiaceho úsudku súdu po zvážení všetkých individuálnych okolností toho ktorého každého prípadu. Rozhodujúcimi sú vždy povaha žalobou uplatneného nároku a skutkové a právne špecifiká danej veci. Podľa judikatúry vážne dôvody, ktoré opodstatňujú nesúhlas žalovanej strany so späťvzatím žaloby spravidla spočívajú v tom, že žalovaná strana má právny alebo iný záujem (morálny, ekonomický) na tom, aby o žalobe bolo meritórne rozhodnuté, a tiež napr. aj vtedy, ak dokazovanie vo veci postúpilo tak ďaleko, že možno očakávať rozhodnutie súdu (porovnaj napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Obo 81/2010 a sp. zn. 4 Cdo 136/2010, rozhodnutie NS ČR sp. zn. 22 Cdo 2149/2014, a ďalšie). Dôkazné bremeno existencie takýchto vážnych dôvodov pritom nesie vždy žalovaná strana, ktorá so späťvzatím žaloby vyjadrila nesúhlas.

15. V prejednávanej veci žalobkyňa zobrala žalobu späť celkom po vecnom prejednaní veci na pojednávaní konanom dňa 28.11.2023. Všetci žalovaní so späťvzatím žaloby žalobkyňou vyjadrili nesúhlas. Žalovaní v 1. a 2. rade nesúhlas dôvodili pretrvávajúcim zlými susedskými vzťahmi so žalobkyňou, ktorá ich dennodenne obťažuje rôznymi spôsobmi (fotením, natáčaním, ohováraním a pod.) s tým, že veria, že rozhodnutím vo veci žalobkyňa už nebude narúšať susedské vzťahy. Zástupkyňa žalovanej v 3. rade nesúhlas žalovanej v 3. rade dôvodila tak, že zastavenie konania vo veci, v ktorej boli vykonané početné dôkazy, bude mať pre žalovanú stranu negatívne dôsledky, nakoľko načrtnutá otázka vlastníctva k sporným pozemkom nebude definitívne vyriešená a bude daná faktická možnosť, že žalobkyňa bude opätovne v budúcnosti žalovať žalovanú v 3. rade na základe totožných alebo iných tvrdení. V prípade zastavenia konania je vysoká pravdepodobnosť, že žalobkyňa bude iniciovať ďalšie v poradí tretie súdne konanie, nakoľko konaniu nebude brániť prekážka právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata). Tvrдила, že žalobkyňa žalovanú v 3. rade napriek jej záujmu o mimosúdne korektné riešenie veci iba opakovane vulgárne atakuje.

16. Žalobou v prejednávanej veci sa žalobkyňa domáha určenia, že je výlučnou vlastníčkou dvoch pozemkov novozameraných Geometrickým plánom č. 14/2022 ako parcely č. 401/2 a č. 395/2, a to na základe tvrdenia, že vlastnícka hranica medzi pozemkami vo vlastníctve žalobkyne a bezprostredne susediacimi pozemkami vo vlastníctve žalovaných v 1. - 3. rade nie je totožná s hranicou evidovanou v platnom operáte katastra nehnuteľnosti, ale prebieha tak, ako je vyznačená v Geometrickom pláne č. 14/2022. Predmetom konania v prejednávanej veci je teda žaloba o určenie vlastníckeho práva žalobkyne k pozemkom podľa § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku, pričom otázka, či vlastnícka hranica medzi susediacimi pozemkami strán je alebo nie je totožná s hranicou evidovanou v platnom operáte katastra nehnuteľnosti, má v konaní v danej veci povahu iba prejudiciálnej otázky. To znamená, že ani v prípade meritórneho rozhodnutia o žalobe žalobkyne súd nerozhodne o tejto otázke výkonom súdneho rozhodnutia, ale bude ju riešiť vo forme prejudiciálneho posúdenia, s ktorým sa vyporiada iba v odôvodnení rozhodnutia o žalobe žalobkyne v merite veci. Keďže výrok súdneho rozhodnutia je jedinou časťou rozsudku, ktorá nadobúda právoplatnosť (§ 228 Civilného sporového poriadku), a prejudiciálna otázka sa prejavuje iba v odôvodnení rozhodnutia, prejudiciálne posúdená otázka nemôže tvoriť prekážku právoplatne rozhodnutej veci v zmysle § 230 Civilného sporového poriadku. Preto ani v prejednávanej veci rozhodnutím rozsudkom v jej merite nebude základná otázka sporná medzi stranami, a to otázka vlastníckej hranice medzi susediacimi pozemkami strán, záväzne vyriešená tak, ak by tu vznikla prekážka právoplatne rozhodnutej veci.

17. Súd preto, s prihliadnutím aj na doterajšie právne kroky žalobkyne v súvislosti so spornou hranicou, neprisvedčil zástupkyňi žalovanej v 3. rade, že rozhodnutím o vlastníctve žalobkyne k sporným dvom pozemkom na základe žaloby podanej v prejednávanej veci sa vytvorí prekážka právoplatne rozhodnutej veci, ktorá žalobkyňi bude brániť v iniciovaní ďalších súdnych konaní. Rozhodnutím o žalobe sa

definitívne záväzne nevyrieši otázka, či vlastnícka hranica medzi bezprostredne susediacimi pozemkami strán je alebo nie je totožná s hranicou evidovanou v platnom operáte katastra nehnuteľnosti. Žalobkyni tak nič nebude brániť opakovane sa žalobou domáhať určenia vlastníctva k rôznym novozameraným pozemkom, prípadne iného nároku v súvislosti so spornou hranicou susediacich pozemkov strán, na obmenených skutkových základoch tak, ako to žalobkyňa prezentovala aj v svojich doterajších právnych podaniach s tvrdením, že vlastnícka hranica nie je totožná s hranicou evidovanou v platnom operáte katastra nehnuteľnosti. Rozhodnutie o žalobe žalobkyne v prejednávanej veci by predstavovalo prekážku právoplatne rozhodnutej veci za splnenia podmienky totožnosti strán a totožných skutkových tvrdení iba v prípade, ak by sa žalobkyňa žalobou domáhala opakovane určenia vlastníctva k pozemkom presne tak, ako boli zamerané Geometrickým plánom č. 14/2022. Zástupkyňa žalovanej v 3. rade však sama tvrdí, že žalobkyňa sa vlastníctva domáha vždy na inej konštrukcii, obdobnej ako v prejednávanej veci. O tom svedčí nakoniec aj písomné oznámenie Krajskej prokuratúry Prešov zo dňa 23.02.2022 (čl. 29 – 30 spisu). Ďalej tiež obsah spisu tunajšieho súdu sp. zn. KK-6C 22/2019, podľa ktorého žalobkyňa sa žalobou podanou na súd dňa 06.09.2019 domáhala proti žalovaným v 1.- 3. rade určenia vlastníckej hranice medzi spornými susediacim pozemkami strán tak, ako bola zobrazená vo vytyčovacom náčrtom vyhotovenom Ing. Pavlom Brutovským zo dňa 08.07.2019, ktorý predložila spolu so žalobou. Podľa obsahu tohto spisu konanie o tejto žalobe žalobkyne bolo v dôsledku späťvzatia žaloby žalobkyňou zastavené a žalobkyňa bola zaviazaná zaplatiť žalovaným v 1.-3. rade plnú náhradu trov konania. Súd preto vzhľadom na právnu povahu nároku uplatneného žalobou v prejednávanej veci a doterajšie správanie žalobkyne nesúhlas žalovaných v 1. - 3. rade so späťvzatím žaloby nepovažoval za vážny dôvod pre nezastavenie konania. A to ani vzhľadom na skutočnosť, že dokazovanie vo veci bolo vykonané už v takom rozsahu, že bolo možné očakávať rozhodnutie súdu, a to zamietnutie žaloby (čo nakoniec bolo aj dôvodom, pre ktorý žalobkyňa zobrala žalobu späť). Tu je potrebné prihliadať aj na zásadu hospodárnosti prípadného ďalšieho konania a rýchlosť celého konania. Súd dáva do pozornosti, že žalovaní majú k dispozícii písomný znalecký posudok č. 2/2025, ktorý žalobkyňa akceptuje (žalobu zobrala späť práve s poukazom na jeho závery), a ktorý ako dôkaz je použiteľný aj pre iné účely, ako pre účely konania v prejednávanej veci. Súd zastáva názor, že nie je daný ani iný než právny záujem žalovaných v 1. – 3. rade na rozhodnutí súdu v merite prejednávanej veci, nakoľko vzhľadom na doterajšie správanie žalobkyne (opakované minimálne podľa spisu od roku 2020 podnikané právne kroky ako návrhy na opravu chýb v katastri, opakované podnety na prokuratúru) len meritórne rozhodnutie o žalobe v prejednávanej veci, bez ďalšieho, nevytvorí reálny predpoklad na vyriešenie zrejme už dlhodobo narušených susedských vzťahov medzi stranami sporu. Vzhľadom na uvedené súd dôvody uvádzané žalovanými v 1.- 3. rade, ktorými dôvodili nesúhlas so späťvzatím žaloby žalobkyňou celkom, nepovažoval za vážne dôvody pre nezastavenie konania v zmysle cit. § 146 ods. 2 Civilného sporového poriadku, a konanie v prejednávanej veci v dôsledku späťvzatia žaloby žalobkyňou celkom zastavil (výrok I.).

18. Podľa § 254 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd na návrh prizná oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to odôvodňujú pomery strany.

19. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov protistrane.

20. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

21. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. V prejednávanej veci zástupca žalobkyne zobral žalobu celkom späť s poukazom na závery prijaté znalcom v Znaleckého posudku č. 2/2025 a na zásadu hospodárnosti ďalšieho konania. Podľa záverov vyslovených znalcom z odboru „Geodézia, kartografia a kataster nehnuteľnosti“ Ing. Jozefom Bujňákom v Znaleckom posudku č. 2/2025 tvrdenie žalobkyne, že vlastnícka hranica medzi pozemkami vo vlastníctve žalobkyne a bezprostredne susediacimi pozemkami vo vlastníctve žalovaných v 1.- 3.

rade nie je totožná s hranicou evidovanou v platnom operáte katastra nehnuteľnosti, ale prebieha tak, ako je vyznačená v Geometrickom pláne č. 14/2022, nebolo potvrdené. Naopak, podľa záverov znalca reálna hranica v teréne medzi parcelami C KN č. 394 a č. 395 je totožná s hranicou evidovanou v platnom operáte katastra nehnuteľnosti, a zobrazenie hranice medzi parcelami E KN č. 124 a č. 127 v registri E KN po oprave katastrom nehnuteľnosti je zhodné s pôvodným pozemnoknižným stavom z roku 1931. Preto súd mal za to, že žalobkyňa späťvzatím žaloby celkom procesne zavinila, že konanie bolo zastavené, a podľa cit. § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku je povinná zaplatiť žalovaným v 1.-3. rade náhradu trov konania v plnom rozsahu tak, ako to navrhoval aj zástupca žalovanej v 3. rade.

24. Podaním zo dňa 28.10.2025 zástupca žalobkyne navrhoval, aby súd v prípade zastavenia konania podľa cit. ust. § 257 Civilného sporového poriadku žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal. Tvrdil, že dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov žalovaným sú dané vekom žalobkyne, jej zdravotným stavom, jej obmedzenými finančnými možnosťami a jej celkovou sociálnou situáciou. V podaní uviedol, že žalobkyňa je od 12.11.2020 vdovou, žije sama v staršom dome, ktorý si vyžaduje údržbu a nevyhnutne opravy, ktoré musí znášať sama. Nakoľko má dlhodobu nepriaznivú zdravotnú stav a je invalidná dôchodkyňa, je nad jej finančné možnosti znášať súdne trovy. Jej doterajšie príjmy sotva stačia na úhradu jej základných životných potrieb. Okrem drahých liekov uhrádza pravidelne mesačne inkaso 320 eur, 2 x ročne platí ozónoterapiu 130 eur, 1 x ročne za palivové drevo cca 620 eur, poisťku za dom 140 eur, ako aj príslušné dane a poplatky obci Ľubica. Z dôvodu ochorenia ňoh je často odkázaná využívať TAXI službu, čo stojí nemalé náklady. Poukázal na podanú žiadosť žalobkyne o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov. Má za to, že v danom prípade by priznanie náhrady trov žalovaným v 1.- 3. rade predstavovalo pre žalobkyňu neprimeranú a likvidačnú záťaž. Uviedol, že žalobkyňa konala v dobrej viere a uplatnila si svoje právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, pričom jej cieľom nebolo zaťažovať bezdôvodne žalovaných, ale len domáhať sa spravodlivého posúdenia jej práv.

25. Žalovaní v 1. a 2. rade v nadväznosti na tvrdenie žalobkyne, že jej cieľom nebolo ich bezdôvodne zaťažovať, uviedli, že nevedia, či žalobkyňa je schopná triezo posúdiť situáciu, keď dennodenne ich obťažuje svojimi výstupmi (fotením v okne, natáčaním, ohováraním a pod.) Zástupkyňa žalovanej v 3. rade namietala, že vek, zdravotný stav a finančná situácia žalobkyne boli obdobné počas celého konania, pričom neboli prekážkou pre podanie žaloby a vedenie sporu. Stali sa prekážkou až po jednoznačnom závere znalca. Uviedla, že pokiaľ žalobkyňa návrh na nepriznanie náhrady trov žalovaným odôvodňuje vekom, žalobkyňa je o 7 rokov mladšia, ako žalovaná v 3. rade. Pokiaľ o ide o finančnú situáciu tvrdila, že žalobkyňa je riadne zamestnaná v trvalom pracovnom pomere u obce D.. Navrhla, aby súd vyžiadal opis mzdového listu žalobkyne a vykonal lustráciu v Sociálnej poisťovni a. s. za účelom zistenia výšky príjmu žalobkyne zo zárobkovej činnosti a výšky jej starobného a vdovského dôchodku. Výdavky tvrdené žalobkyňou na energie a dane sú bežnými výdavkami, ktoré hradí aj žalovaná v 3. rade. Tvrdené výdavky na drahé lieky žalobkyňa ničím nepreukázala. Vo vzťahu k tvrdeniu žalobkyne o neschopnosti pokryť svoje základné životné potreby dala do pozornosti vyživovaciu povinnosť plnoletých detí voči rodičom, ako aj skutočnosť, že žalobkyňa sa dala zastúpiť advokátom, ktorého právne služby sú spojatné.

26. Existencia dôvodu pre aplikáciu cit. ust. § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku ešte neznamená, že je vylúčené rozhodnutie podľa cit. ust. § 257 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd výnimočne nemusí strane, ktorej podľa všeobecných ustanovení svedčí povinnosť k náhrade trov konania, túto povinnosť uložiť, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Zákon bližšie nešpecifikuje pojem „dôvody hodné osobitného zreteľa“. Výklad ponecháva na súdnu prax. Podľa judikatúry k dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, alebo aj vo vzťahu k sociálnym aspektom strán sporu. Pri zvažovaní sociálneho aspektu je súd však povinný prihliadať na majetkové, osobné, zárobkové a iné pomery ako strany, ktorú by podľa všeobecných ustanovení zaťažovala povinnosť nahradiť trovy konania, tak aj strany, ktorej majetková sféra by bola výnimočným nepriznaním náhrady dotknutá, a tiež všímať si okolnosti, ktoré strany viedli k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní.

27. Dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov žalovaným v 1.- 3. rade, ktorým by podľa všeobecných ustanovení prislúchalo právo na náhradu trov voči žalobkyňu, zástupca žalobkyne dôvodil celkovými pomermi na strane žalobkyne, a to vekom žalobkyne, jej zdravotným stavom a jej obmedzenými finančnými možnosťami. Tvrdil, že priznanie náhrady trov konania žalovaným v 1. - 3. rade by predstavovalo pre žalobkyňu neprimeranú a likvidačnú záťaž. Keďže žalobkyňa dňa 20.10.2025

predložením vyplneného tlačiva pre dokladovanie pomerov strany konania, ktorá navrhuje, aby jej bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov (čl. 297- 306 spisu, ďalej už len „tlačivo“) požiadala súd o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, súd sa najprv ako prejudiciálnou otázkou vo vzťahu k rozhodnutiu o nepriznaní náhrady trov konania žalovaným z dôvodu sociálneho aspektu na strane žalobkyne zaoberal touto žiadosťou žalobkyne.

28. Podľa cit. § 254 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd na návrh prizná oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to odôvodňujú pomery strany. Pomermi strany sa rozumejú celkové sociálne pomery strany. Pri posudzovaní dôvodnosti žiadosti súd prihliada tiež na výšku poplatkov v konaní, povahu uplatneného nároku, a aj keď to cit. ust. § 254 ods. 1 Civilného sporového poriadku už výslovne neuvádza (na rozdiel od § 138 Občianskeho súdneho poriadku), v súlade s judikatúrou aj na svojvoľne alebo bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Dôkazné bremeno je pritom vždy na žiadateľovi priznania oslobodenia. Žalobkyňa vyplneným tlačivom požiadala súd o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov v celom rozsahu. V tlačive uviedla, že od 12.11.2020 je vdovou, pričom v prílohe predložila úmrtný list manžela (čl. 313 spisu). Ďalej uviedla, že je zamestnaná u obce Ľubica ako upratovačka s príjmom, ktorý špecifikovala za obdobie od 03/2025 do 09/2025 tak, že v priemere predstavoval 839,86 eur. Býva v rodinnom dome v Ľubici s mesačnými výdavkami na energie (voda, plyn, električka) 310 eur. V prílohe predložila platobný doklad SIPO za 10/2025, podľa ktorého predpis za tento mesiac bol 315,30 eur. Je vlastníčkou nehnuteľnosti vedených na LV č. XXXX A. M. XXX k. ú. D.. Má dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav, je osobou so ZŤP, a invalidnou dôchodkyňou. V prílohe tlačiva predložila odborný posudok sociálnej poisťovne o invalidite zo dňa 07.10.2025, podľa ktorého žalobkyňa je naďalej (od 11.06.2024) invalidná s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 55 %. Predložila tiež potvrdenie o výplate dôchodkových dávok zo dňa 17.10.2025, a to invalidného dôchodku vo výške 167,70 eur mesačne a vdovského dôchodku vo výške 409,80 eur mesačne, spolu 577,50 eur mesačne.

29. Súd na návrh zástupcu žalovanej v 3. rade podaný v nadväznosti na nesúhlas žalovaných s nepriznaním náhrady trov konania v prípade zastavenia konania požiadal zamestnávateľa žalobkyne obec Ľubica o predloženie mzdového listu žalobkyne. Pri posudzovaní žiadosti žalobkyne tak súd vychádzal z opisu mzdového listu žalobkyne za rok 2025 (čl. 345 spisu), podľa ktorého žalobkyňa je u tohto zamestnávateľa zamestnaná v pracovnom pomere od 01.08.2016, pričom jej priemerný mesačný čistý príjem za rok 2025 predstavoval 859,07 eur. Podľa lustrácie v registri Sociálnej poisťovne a. s. vykonanej rovnako na návrh zástupcu žalovanej v 3. rade (čl. 346-347 spisu) žalobkyňa je poberateľkou vdovského a invalidného dôchodku, aktuálne vo výške spolu 599 eur mesačne. Čistý mesačný príjem žalobkyne tak aktuálne predstavuje 1.458,07 eur (859,07 eur + 599 eur = 1.458,07 eur). Minimálna mzda v roku 2025 na Slovensku predstavovala v hrubom 816 eur mesačne, čo v čistom pre zamestnanca v pracovnom pomere predstavovalo v priemerne 663,50 eur mesačne. Priemerná hrubá mzda v roku 2025 na Slovensku sa pohybovala okolo 1.650 eur mesačne, pričom priemerná čistá mesačná mzda sa tak pohybovala približne od 1.200 - 1.260 eur mesačne (podľa konkrétnych podmienok zdanenia). Čistý mesačný príjem žalobkyne v roku 2025 bol teda vyšší ako cca priemerná čistá mzda na Slovensku v roku 2025 a predstavoval viac ako dvojnásobok čistej minimálnej mzdy v roku 2025, čo podľa názoru súdu pri zohľadnení aj výšky súdnych poplatkov v konaní neodôvodňuje priznanie oslobodenia žalobkyne od súdnych poplatkov. Priznanie oslobodenia neodôvodňuje bez ďalšieho ani vek žalobkyne, a ani jej zdravotný stav. Tak, ako na to poukázala zástupkyňa žalovanej v 3. rade, žalobkyňa je o 7 rokov mladšia, ako žalovaná v 3. rade. Zdravotný stav žalobkyne jej umožňuje pracovať v riadnom pracovnom pomere a je čiastočne kompenzovaný invalidným dôchodkom. Žalobkyňa ničím nepreukázala tvrdenie, že kupuje drahé lieky. Náklady na ozónoterapiu vo výške 130 eur 2 x do roka a prípadné taxislužby nie sú nákladmi súvisiacimi so zdravotným stavom žalobkyne, ktoré by žalobkyňa pri čistom príjme vo výške 1.458,07 eur mesačne bola schopná zvládať iba na úkor nespĺnenia poplatkovej povinnosti v konaní v prejednávanej veci. Rovnako tak náklady súvisiace s byvaním vo vlastnom rodinnom dome, energie vo výške 320 eur, poisťné a dane, ktoré rovnako znášajú aj žalované. Tu súd poukazuje tiež tvrdenie žalobkyne, že zakupuje palivové drevo 620 eur 1 x ročne, v dôsledku čoho je otáznave, aké sú skutočné náklady na kúrenie v rodinnom dome. O skutočnosti, že žalobkyňa bola a je schopná súdne poplatky a preddavky trov v konaní v prejednávanej veci v plnej výške platiť, svedčia aj skutočnosti, že žalobkyňa napriek tomu, že jej celková situácia sa od doby začatia konania výraznejšie nezmenila, na výzvu súdu zaplatila súdny poplatok za žalobu vo výške 49,50 eur a preddavky na trovy ňou navrhovaných dôkazov, dňa 18.09.2023 vo výške 50 eur, a dňa 19.11.2024 vo výške 1.000 eur, spolu cca 1.100 eur. O priznanie oslobodenia žalobkyňa požiadala až po doručení Znaleckého posudku

č. 2/2025 s poukazom na jeho závery, ktoré nepotvrdzujú jej tvrdenia v žalobe. Žalobkyňa nevyužila možnosť danú osobám v materiálnej núdzi zákonom č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov. Nepožiadala o právnu pomoc určeným advokátom alebo Centrom právnej pomoci, ale na svoje zastupovanie v konaní splnomocnila advokáta s plným vedomím o povinnosti zaplatiť za poskytnuté služby právnej pomoci. Žalobkyňa vzhľadom na výšku jej príjmu, ktorá podľa výsledkov dokazovania v tomto konaní viac ako dvojnásobne presahuje 1,8 násobok, resp. 2,1 násobok, životného minima ustanoveného zákonom č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov (218,06 eur – 284.13 eur mesačne na jednu plnoletú osobu) žalobkyňa ani nespĺňala podmienky pre poskytnutie ani čiastočne bezplatnej právnej pomoci podľa tohto zákona. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd žalobkyni oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal (výrok II.). Súd tu už len dodáva, že aj v prípade priznania oslobodenia od súdnych poplatkov žalobkyni, oslobodenie by nemalo spätné účinky na už zaplatené súdne poplatky.

30. Vzhľadom na vyššie uvedené celkové pomery na strane žalobkyne, a ako aj na strane žalovaných, súd neprisvedčil zástupcovi žalobkyne, že celkové sociálne pomery (príjmové, majetkové a zdravotné) na strane žalobkyne možno považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žalovaným v 1. - 3. rade podľa § 257 Civilného sporového poriadku. Preto žalobkyni podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku uložil povinnosť zaplatiť žalovaným v 1. – 3. rade náhradu trov konania v prejednávanej veci v plnom rozsahu (výroky III. a IV.). O výške náhrad podľa cit. § 252 ods. 2 Civilného sporového poriadku rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

31. Vyplatením časti znalečného znalcovi ustanovenému v konaní súdom Ing. Jozefovi Bujňákovi vo výške 52,24 eur, dňa 09.02.2026, z rozpočtových prostriedkov súdu na základe uznesenia zo dňa 18.11.2025 č. k. KK- 4C 38/2022-325 vznikli štátu trovy konania. Tieto trovy súd v nadväznosti na výsledok konania a povinnosť k náhrade trov žalovaným uloženú žalobkyni uložil zaplatiť štátu žalobkyni (Výrok V.).

Poučenie:

Proti výrokom I. - V. uznesenia možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Poprad (§ 357 ods. 1 písm. a) a písm. m) Civilného sporového poriadku).

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh.)

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného úroku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.